

Michaela Šťastná, Pouštní Marie M s olejem Poznání

Marie Magdalena je ta, „kdo se tam dostala“. Dostala se do jedinosti. Pomocí učení, které jí Ježíš předal. Marie přináší poselství Ježíše Krista jak se stát plně člověkem a žít život v plnosti, tj. v pokoji a radosti. K atributům Marie M. patří dlouhé vlasy a slzy. Zobrazuje se s nádobkou s mastí, křížem, či anděly.

POKRAČOVÁNÍ

Utajená spiritualita

MARIE MAGDALENY

Text: připravila Michaela Šťastná, Ilustrace: Michaela Šťastná, malířka a galeristka na sv. Hostýně

NOVÉ VĚDECKÉ BIBLICKÉ PRÁCE NAPRAVUJÍ NEGATIVNÍ OBRAZ MARIE MAGDALÉNY JAKO PROSTITUTKY A HŘÍŠNICE A NAVRACÍ JÍ POSTAVENÍ JEŽÍŠOVY DUCHOVNÍ PARTNERKY A NOSITELKY DOBRÉ ZPRÁVY – POKRAČOVÁNÍ JEŽÍŠOVY OPRAVDOVÉ DUCHOVNÍ LINIE.

22. 7. – SVÁTEK SV. MARIE MAGDALENY

MARIE – CESTA VĚDOMÉ LÁSKY A MOUDROSTI

Marie byla od dětství obdarovanou duší, ale podlehla hříchu (oddělení od Boha) kvůli své kráse, ze kterého byla dokonale osvobozena Spasitelem. Provázela ho při jeho misi, podporovala ho, rozuměla jeho učení a následovala ho až za hranice smrti. Vytrvala až do konce a stala se prvním svědkem jeho vzkříšení, Apoštolkou apoštolů a Zvěstovatelkou nového evangelia Nebeského království. Byla sjednocena s Ježíšem Kristem v Duchu svatém, ve světle lásky a moudrosti. Je Láskou boží a zprostředkovatelkou poselství Pravdy jedinečným a přirozeným způsobem. Marie M je prvním a nejdůležitějším žákem, který v sobě naplnil Krista – svůj účel. Ježíš je prvním kristovským mužem (Logos-Slovo) a Marie M se stala první kristovskou ženou (Sofie-Moudrost), jeho dvojnicí.

MARIE – ODHALENÍ PLNOSTI BOŽSKÉHO OBRAZU

„Její silou je Hospodin – svatý Duch Boží“. Ona dosáhla díky Ježíši Kristu stavu milosti sjednocení (obnoveného spojení) nebo-li „Jedinosti“ a stala se opět Pannou, jež je sama u Otce, mužsko-ženského vzezření, duševně svobodná, bez bázně a hany, prostá, celistvá, JEDNO-DUCHÁ.

„Stav naprosté přirozenosti vás bude stát všechno.“

JEŽÍŠ OSVOBODITEL

Ježíš takto dokázal zastavit brutální čin, který ve své době byl běžnou nápravou pořádku v režimu tvrdého Mojžíšova zákona „oko za oko, zub za zub.“

„Za svítání, po návratu z Olivové hory, učí Ježíš shromážděný dav lidí v jeruzalémském Chrámu. Za chvíli k němu znalci zákona a farizejové přivádí jednu ženu přistiženou

při nevěře a postaví ji doprostřed a říkají Ježíšovi: „Mistře, tato žena byla dopadena v cizoložství přímo při činu. V Zákoně nám Mojžíš předepsal takové ženy kamenovat. Co tedy říkáš ty?“ A těšili se, jak jej chytí do pasti. Když řekne „Ukamenovat!“, je bezcitný, když řekne „Nekamenovat!“, není správným učitelem. Ale Ježíš se sklonil a začal psát prstem po zemi. Ale Židé si nechtěli nechat ujít příležitost Ježíše obvinít a tak nepřestávali dotírat otázkami. Ježíš se tedy vzpřimil a řekl jim: „Kdo z vás je bez hříchu, ať po ní první hodí kamenem!“ A znovu se sehnul a psal dále po zemi. Po chvíli se muži jeden po druhém vytráceli, starší napřed, až zůstali sami, Ježíš s obviněnou ženou, která tam pořád stála uprostřed. Ježíš se vzpřimil a řekl jí: „Ženo, kde jsou? Nikdo tě neodsoudil?“ Ona mu odpověděla: „Nikdo, pane.“ Ježíš jí vlídně řekl: „Ani já tě neodsuzuji. Jdi a od nynějška už nehřeš!“

„Komu bylo hodně odpuštěno, hodně miluje“

V evangeliích se neustále opakuje toto staré nedorozumění ohledně hříchu: farizeové zastávají církevní názor, že ke spáse lze dospět dodržováním přikázání a vyhýbání se zlu. Ježíš je odhaluje slovy: „Kdo z vás je bez hříchu, hod na ni první kamenem!“. Ježíš tak odkrývá iluzi, že lze v polaritě našeho světa předejít hříchu. V kázání na hoře se Ježíš povznáší nad Mojžíšův zákon zkreslený doslovným chápáním a znevažuje jej, říká, že už myšlenka má stejnou váhu jako skutek. Tato Pravda probouzí z iluzí.

„Soucit, milosrdenství chci a ne obět.“

MYSTÉRIUM POMAZÁNÍ

Krátce před Ježíšovým ukřižováním pomazala Marie M v Betánii tělo Ježíše drahou vonnou masťou – vzácným olejem z nardu, jehož silná vůně se všude kolem rozlila, jako symbol jejich lásky až za hrob. Nešlo o čin kajičné hříšné ženy (jak je obvykle interpretováno), ale o symbolické rituální pomazání, kdy dva lidé, kteří se bezmezně milují a tvoří jedinou duši, mají být rozděleni.

„Silná jako smrt je láska“ (Píseň Písní).

– „Neboť pravdu, pravdu, říkám vám: nikdo nespasí svou duši, dokud ji neobětuje.“
 – „Plakala jsem, ó jak jsem plakala, Bratři, když ukřižovali Pána živého.“
 – „Jestlipak víš, za co mne ukřižovali, sestro? Za to, že jsem nenechal nic v rukou Dábla“

Michaela
Šťastná,
Ježíš – soucit.
Milosrdenství
chci a ne
obět

*) Věty z Evangelia Marie Magdaleny a dalších evangelií z Nag Hammadí

Zdroje: Malachi T., Marie Magdalena svatá Nevěsta Dethlefsen T., Dahlke R., Nemoc jako cesta Evangelium Marie z Magdaleny, Lukášovo evangelium

Při společné hostině se objevila jako milující žena s alabastrovou nádobkou a projevila čin vědomé lásky tím, že přede všemi pomazala Ježíše za Mesiáše – Pomazaného, pravého krále Izraele. Obřadně pomazala Ježíšovi hlavu a dále i nohy, které omyla svými slzami a otřela je svými rozpuštěnými vlasy, což bylo na veřejnosti nepřípustné a vyvolalo tím pohoršení v myslích přihlížejících. To láska jí dodala odvahy a smělosti k tomuto nevídanému činu. Sám Ježíš ji obhájil, s tím že to udělala na jeho

památku a všude se bude vyprávět o tom, co ona učinila.

„Komu bylo hodně odpuštěno, hodně miluje“.

Byl jí pomazán a stal se Kristem. Za tímto činem se skrývá velké mystérium. Pomazání (Chrisma) je Světlem – Ohněm. Pomazání olejem (symbol oleje zde zastupuje tekuté světlo božství) je zasvěcením, spojením a sjednocením s Bohem. Tento zjev Světla je bílý, krásný a propůjčuje krásu. Mystérium se naplnilo. Touto obětí zemřela ve své duši, protože obětovala pomazáním svého Milovaného vyššímu Božímu záměru, a proto byla později duchovně vzkříšena spolu s Pánem. Byla zasvěcena do Ježíšových slov o smrti a vzkříšení a ona uvěřila jeho vizi, na rozdíl od učedníků, kteří ničemu z toho nerozuměli. To slovo jim zůstávalo zahaleno a nechápali, co říká.

„Zemři, dřív než zemřeš“.

POMAZÁNÍ A SVATEBNÍ TAJEMSTVÍ

Jsou neoddělitelně spojeny. Snoubenec a Snoubenka jsou Králem a Královnou. Jako kněžka – královna pomazáním v Betánii připravovala tělo svatého kněze – krále na oběť. Tímto činem spojila Duši světa a veškerou temnotu s Pánem. Marie M je spojena se světlem i s temnotou. Křížem Pán přetal pouta. Až bude pochopením povznesena duše Marie M, bude povznesena i Duše světa spoutaná temnotou. Přejít od smrti k plnosti života. Od stavu oddělenosti k jednotě v Bohu. Kristus je současně prorokem, knězem a králem. Není chápán jen jako jeden člověk (Ježíš), avšak je spojen s celou církví, které je tělem Mesiáše v mnohosti a rozličnosti (židé i pohané).

VĚDOMÁ LÁSKA KONÁ VNITŘNÍ PROMĚNU

Na kříž odcházel milující Ježíš pomazán Mariinou láskou, aby naplnil svůj kalich čistou láskou vůči lidstvu, neboť každá duše je jeho milovaná. Nešlo tady o žádné obětní uklidňování rozhněvaného Boha, který chtěl

smrt svého Syna, ale o sílu čisté proměňující lásky. Marie M prožívala u kříže muka oddané milující ženy – následovnice. I jeho matka ho provázela oddanou láskou ve víře. A jediný muž, který vytrval pod křížem spolu se ženami, byl apoštol Jan. Tito našli Pravdu.

„Kdo vytrvá zvítězí!“

To Mariina láska sledovala snímání těla z kříže a vkládání do hrobu. To její láska bděla u hrobu, i když všichni ostatní již odešli. A její láska šla dál a dál až za hranice tohoto světa. Oba dva milující tak vytváří most spojující nebe se zemí. Jeden je zde ve světě a druhý za hranicemi času a prostoru. Důvodem jejího prvenství mezi apoštoly je to, že tolik milovala – obětovala své srdce, tak jako Ježíš obětoval své tělo a krev.

A stejně tak i z mrtvých vstal, aby se s ní (s námi) opět shledal. Její láska bděla a její erós byl proměněn. Opravdová láska je darováním se a jako jediná se naplňuje proměňující životadárnou energií, protože jen láska je schopná opravdové oběti. ●

Michaela Šťastná, Odpoutaná svobodná láska, www.galeriestastna.cz